

ת"פ 42806/07/18 - מדינת ישראל נגד איאד אל חגוג - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

08 יולי 2019

ת"פ 42806-07-18 מדינת ישראל נ' אל חגוג
בפני כב' הסגנית נשיאה נגה שמואלי-מאיר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גלית זימרון - נוכחת
נגד
איאד אל חגוג - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד נטלי אוטן - נוכחת
עו"ד אדם אבו חאמד - נוכח

המאשימה

הנאשם

גזר דין

קע עובדתי

1. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, בין החודשים מאי-יולי 2018, גידל **סברי אלעמראני** בסיועו של הנאשם ואחר (שריף עמראן) 108 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 10 ק"ג, בשטחי קיבוץ נגבה, צפונית לגבעה 69 ודרומית לגבעת טום ותומר (להלן: "מקום גידול הסמים").
2. ביום 09.07.2018, הנאשם, שריף וסברי נתפסו בכף בהגיעם לנקודת מקום גידול הסמים, כאשר הנאשם נמצא מחזיק בידיו שני דליי מים צהובים; שריף נמצא עם חם צוואר שכיסה חלק מפניו; סברי נמצא עם רעלה שחורה על פניו; ושריף וסברי נמצאו עת הם מחזיקים יחד ג'ריקן מים כחול.
3. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **סיוע לגידול סמים מסוכנים**, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**") + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") + סעיף 29 לחוק העונשין.
4. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, וכי המאשימה תגביל את עתירתה העונשית ל- 5 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.
5. בעניינו של הנאשם התקבלו 3 תסקירים, ובסופם, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש בדמות **צו של"צ, צו מבחן, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה ומאסר מותנה**. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.
6. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, שהתקבלה בעניינו של הנאשם ביום 01.07.2019, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

יעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

7. באת כוח המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועל חומרת הנסיבות שנלוו אליהם. בכלל זה, הלה הפנתה להיקף הגידול ולמשקל הסם, וטענה כי ניאותה להגביל את עתירתה העונשית (כפי שפורטה בראשית הדברים) אך ורק בשל נסיבות העושה, והעובדה כי המדובר בצעיר חף מהרשעות קודמות.
8. מנגד, באת כוח הנאשם עתרה להתחשב בנאשם בשל שיקולי שיקום. כמו כן, ההגנה הפנתה למאפייניו החיוביים של הנאשם ובכלל זה לעברו הפלילי הנקי, ולעובדה כי הלה הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו. לבסוף, ולאחר שהפנתה גם לתקופת מעצרו, להליך הטיפול שערב במסגרת שירות המבחן, ולכך שמאז שחרורו מהמעצר הוא לא

עמוד 1

השתמש בסמים ולא הסתבך עוד בפלילים, עתרה הסנגורית להשית על הנאשם הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן. 9. הנאשם, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו; וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש, תוך שהדגיש בפני בית המשפט את גילו הצעיר, ואת רצונו ללמוד ולפתוח דף חדש בחייו.

דיון והכרעה, קביעת מתחם העונש ההולם

ערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, ונסיבות

יצוע העבירה

10. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

11. נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.

עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ר' לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודה נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988)). יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.07.2012): "**את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה...**". עוד ר' בעניין זה, למשל, דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **אריב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012).

12. בבואו לגזור את עונשם של נאשמים אשר הורשעו בעבירת גידול סמים, שומה על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לקלות שבה מבוצעות עבירות אלו ולקושי הרב בו נתקלות רשויות אכיפת החוק באיתור העבריינים (לעניין זה ר' למשל, עפ"ג (מחוזי תל אביב יפו) 42358-10-14 **אבי גיא נגד מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים) (18.02.2015)).

13. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתה היתרה של עבירה זו, יכול להעיד גם העונש אשר נקבע בצדה, כאשר העונש המרבי בגין ביצוע העבירה המוגמרת של גידול סמים, הוא 20 שנות מאסר.

14. מבלי להתעלם שעסקינן בסם ה"קנבוס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו), הרי שבשיקולים לחומרא, נתתי דעתי לכמות השתילים ומשקל הסם אשר הנאשם סייע בגידולו, קרי, 108 שתילי קנבוס, בכמות של 10 ק"ג. ברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבוהה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה שבמקרה הנדון אין המדובר בגידול סם באופן ספורדי, כמו באותם מקרים שבהם מבקש אדם לגדל שתיל בודד לשימושו העצמי גרידא (מעשה שגם הוא חמור בפני עצמו). אדרבא, נדמה שבמקרה הנדון עסקינן במי אשר תכנן היטב את הדברים וכלכל את מעשיו מבעוד מועד, עת סייע לאחר לגדל סמים מסוכנים.

15. בהמשך לאמור, ובכל הנוגע לסיבה לביצוע העבירה, אכן בהיעדר אינדיקציה אחרת, על בית המשפט לפרש את הנסיבות בדרך המקלה עם הנאשם ולראות בסמים ככאלה שגודלו לצורך שימוש עצמי בלבד. דא עקא, כמות השתילים אותם סייע הנאשם לגדל ומשקל הסם, במקרה הנדון, היא- היא שיכולה לשמש כאינדיקציה, ואף כחזקה, לכך שהדברים

- נעשו שלא לצורך שימוש עצמי (ר' למשל לעניין זה, רע"פ 314/16 **גיא בן צבי נ' מדינת ישראל**, (22.02.2016) (ואם הדברים נאמרו שם בעניינו של מי שגידל 9 שתילים במשקל שני ק"ג, כי אז לדידי כוחם יפה גם בעניינו). חיזוק למסקנתי האמורה ניתן למצוא בדבריו של הנאשם בשירות המבחן לפיהם, מטרת הסיוע הייתה בהשגת רווח כלכלי מהיר.
16. בכל הנוגע לסוגיית **מתחמי הענישה** שיש לקבוע **בעניינם של המסייעים לדבר עבירה** יצוין, כי אין לקבוע בצורה אוטומטית כי מתחם העונש ההולם בעבירה של סיוע לגידול סם מסוכן, הינו מחצית מהמתחם שהיה נקבע אילו היה מדובר בעבירה של גידול סם. אכן, לפי סעיף 32 לחוק העונשין, עונשו של המסייע לעבור עבירה הינו מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. ואולם, ברי כי כשם שעונשו של כל נאשם בסיוע לעבירה זו אחרת צריך להבחן לגופו, כך גם קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו צריכה להיעשות בהתאם לכלל הפרמטרים הנקובים בסעיף 40ג(א) לחוק, **ובשים לב למאפייניו ומרכיביו של מעשה הסיוע עצמו**. כך למשל, בהנחה שלעבירת גידול הסם בנסיבות מסוימות נקבע מתחם עונש הולם כזה או אחר, הרי שעדיין לא ניתן לומר בצורה אוטומטית שבגין כל סיוע באשר הוא לביצועה של אותה עבירה ייקבע מחצית מהמתחם האמור. זאת כאשר ברי כי אין דינו של סיוע בדמות הסעת המבצע העיקרי ברכב למקום ביצוע העבירה ועזרה במילוטו, למשל, כדין סיוע בדמות העֵבְרָה פיזית בלבד של הסם או נוכחות במקום. בהקשר זה, נתתי דעתי לכך שהסיוע המיוחס לנאשם אינו מצוי ברף חומרה גבוה, והסתכם בנוכחותו במקום בעודו אחז שני דליי מים בלבד (מבלי להמעיט חלילה בחומרת מעשיו אלה).
17. בנוסף ולקולא, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק ישיר וממשי כלשהו. דא עקא, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כך, וכאמור, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו.
18. בהתחשב בכמות השתילים ובמשקל הסם ובטיבו של הסיוע המיוחס לנאשם, סבורתי כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, אינו קל ערך, כלל ועיקר.

יניות הענישה הנוהגת:

19. מדיניות הענישה בעבירת גידול הסם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע הסמים המסוכנים בכלל, ובתופעת הקמת חממות גידול ומעבדות ביתיות ההולכת וצוברת תאוצה בשנים האחרונות בפרט. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מעלה כי, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים שביצעו עבירת גידול סם מוגמרת, עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד לתקופות מאסר ממושכות. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות מאסרים מותנים וצווי של"צ אף ללא הרשעה, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שנתפסה, סוגו, אופי ואופן הגידול, מטרת הגידול, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ועוד.
20. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבוצעו על ידי **סברי** (לו מיוחסת עבירת גידול הסם) כאשר ממנו ניתן להקיש וללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הסיוע בה הורשע הנאשם: רע"פ 314/16 **גיא בן צבי נ' מדינת ישראל**, (22.02.2016); רע"פ 8237/15 **יצחק בן זקן נ' מדינת ישראל** (02.12.2015); רע"פ 6987/13 **אנטוני אברמוב נ' מדינת ישראל** (21.10.2013); עפ"ג (מחוזי י"ם) 56662-05-16 **ישראל מאיר ששון בוקעי נ' מדינת ישראל**, (09.05.2017); עפ"ג (מחוזי מרכז) 8650-04-15 **שמעון שורץ נגד מדינת ישראל**, (22.12.2015); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 13901-11-15 **עזרא נ' מדינת ישראל** (09.12.2015); עפ"ג (מחוזי ת"א) 39588-03-14 **דגן נגד מדינת ישראל**, (06.10.2014); ת"פ (שלום ב"ש) 26968-01-18 **מדינת ישראל נ' אלנבארי**; ת"פ (שלום ק"ג) 40484-05-16 **מדינת ישראל נ' אדיר אשר** (16.10.2017); ת"פ (שלום ק"ג) 50497-04-17 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר קרביץ** (07.03.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 1969-02-17 **מדינת ישראל נ' מרקיאל אלישיב** (21.02.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 38435-11-17 **מדינת ישראל נ' רמי אשתר** (16.01.2019).

21. ולהלן מספרי גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין מעשים דומים לאלו שבוצעו על ידי הנאשם: ת"פ (שלום ב"ש) 29577-11-16 **מדינת ישראל נ' אלסאנע** (28.09.2017); ת"פ (שלום ק"ג) 2200-02-18 **מדינת ישראל נ' שמיר זינו ואח'** (31.03.2019).
22. כאן אציין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם הצדדים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך הכותרות של העבירות גרידא וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו (ר' והשוו ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). מה גם, שממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ר' לעניין זה: ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).
23. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע מתחם העונש ההולם בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ירת העונש המתאים לנאשם

24. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, עובר לגזירת העונש המתאים לנאשם, בית המשפט ישקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
25. בהקשר זה נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה להיותו חף מהרשעות קודמות ולפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם אם יושת עליו עונש מאסר (ולו בעבודות שירות), וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולנוכח העובדה כי למעט הסתבכותו בתיק זה, הקפיד הנאשם על ניהול אורח חיים נורמטיבי. בנוסף בית המשפט זוקף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא הודה במיוחס לו, מה שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר.
26. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור לתקופה בת כחודש וחצי ובהמשך שהה תחת תנאים מגבילים בגין תיק זה במשך תקופה לא מבוטלת. ברי כי הליך המעצר איננו "מקדמה על חשבון העונש", אולם נדמה כי ניתן ליתן לדברים משקל במסגרת הנסיבה הקבועה בסעיף 40א(3) לחוק העונשין.
27. כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, מקום בו מצא בית המשפט כי הנאשם **השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד**, כי אז יהא הוא רשאי לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. לאחר שעיינתי בתסקירי שירות המבחן, שמעתי את טיעוני הצדדים בעניין והתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהנאשם, ובייחוד לנוכח חזרתו של הנאשם למסלול חיים נורמטיבי, שוכנעתי כי הנאשם השתקם, או שלמצער קיים סיכוי של ממש שישתקם באופן מלא בעתיד, וכי יהיה זה מוצדק להשית עליו עונש החורג לקולא ממתחם הענישה אשר נקבע בעניינו, ואנמק.
28. בראש ובראשונה, נתתי דעתי להליך הטיפולי שעבר ועודנו עובר הנאשם במסגרת שירות המבחן. הגם שהנאשם ידע עליות ומורדות בהליך הטיפולי, הרי שעדיין, הלה הביע לאורך כל הדרך מוטיבציה לטיפול. אכן, לא התעלמתי מהערכת השירות בתחילת הדרך, לפיה, מן הנאשם נשקפת מסוכנות להישנות התנהגות עוברת חוק וכי הלה נוקט בדפוס שלטטטוש באשר לקשריו עם חברה שולית ובאשר לשימוש בסמים. עוד לא נעלמה מעיני הערכת השירות לפיה, הנאשם הינו בעל ערך ודימוי עצמי נמוכים ועשוי להגמיש את גבולותיו וגבולות החוק על מנת לרצות את סביבתו, וכי היותו של הנאשם נתון ללחצים כלכליים (כאשר רווחים כלכליים ורגשיים הנם מניעים מרכזיים בחייו), אזי, במצבים בהם עשוי להשיגם ניכר כי הלה נוטה להגמיש את גבולותיו הפנימיים לטובתם.
29. מנגד ולקולא, נתתי דעתי לכך שלהתרשמות שרות המבחן הנאשם מבטא שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי, להינשא ולהשתלב בתעסוקה יציבה, דבר שיהא בכוחו לסייע להפחתת הלחצים המשפחתיים בהם הלה שרוי, כי נראה כי טרם מעורבותו בהליך זה היה הנאשם חסר מערכת תמיכה מגורמי הסביבה, וכי יש בהליכים המשפטיים כדי להציב לנאשם גבולות ברורים להתנהגותו. עוד לא התעלמתי מכך שלהערכת השירות שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית (בה יוכל

לבחון את בחירותיו לעומק ולקחת אחריות על התנהלותו הבעייתית) עשוי ליתן מענה לרמת הסיכון הנשקפת הימנו וכי הנאשם הביע הסכמתו להשתלב בקבוצת טיפול המשכית המיועדת לצעירים במסגרת השירות ורצון לבחון את דפוסי התנהלותו לעומק.

30. עוד ולקולא, נתתי דעתי לכך שהנאשם, השתלב בקבוצת פיקוח מעצרים המיועדת לאנשים אשר נמצאים במעצר בית במסגרת שירות המבחן; הצליח לעמוד במסגרת הקבוצתית כשלרוב הגיע בזמן; ערך מאמצים לשתף מעולמו הפנימי; ומסר בדיקות שתן הנקיות משרידי סם. זאת ועוד, וכעולה מתסקירו המסכם של שירות המבחן, הנאשם ממשיך בהליך הטיפולי במסגרת השירות; מתמיד בהגעתו לפגישות בקבוצה הטיפולית; תוך שהשירות מתרשם כי הלה החל לשתף מעולמו הפנימי (על אף קשיי השפה) ומשקיע מאמצים רבים על מנת לקחת חלק פעיל במפגשי הקבוצה. בסופו של יום, שירות המבחן התרשם כי ניכר שהנאשם מצליח לראות את דפוסי החשיבה המכשילים בהם אחז; וכי נראה כי הלה מצוי בתחילתו של תהליך בחינת התנהלותו אשר עומדת בבסיס מעורבותו בפלילים, מצליח לקחת אחריות באשר לחייו ובחירותיו ואף מתחיל לבחון התנהגויות אלטרנטיביות שיכולות לסייע לו בהתמודדות מקדמת בחייו.

31. שנית, גם בעצם הבעת המוטיבציה שהביע הנאשם להשתלב בשוק העבודה והתעסוקה ובמסגרת לימודית שתעניק לו הכשרה בתחום מכונאות הרכב והפנייתו על ידי השירות לתכנית ית"ד בעיר רהט (המיועדת לסייע לצעירים להשתלב במכללת "הדרום" לצורך רכישת מקצוע), והיותו, הלכה למעשה, אזרח שומר חוק מאז ביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כיום- יש כדי לחזק את מסקנתי לפיה הנאשם השתקם או לחילופין כי קיים סיכוי ממשי שישתקם באופן מלא בעתיד. לצד אותו "שיקום מוסדי" שעבר, שוכנעתי, כאמור, כי בעצם שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, המוטיבציה שאותה הוא מביע להשתקם ולשנות מאורחות חייו והעובדה כי **מזה כשנה הוא אינו שב עוד לדרכי הרעות**, יש כדי ללמד אודות השינוי החיובי שהנאשם עבר ועל הסיכויים לשיקומו (ר' והשוו רע"פ 7683/13 דויד פרלמן נ' מדינת ישראל, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל, (20.11.2013)).

32. אכן, לא נעלמה מעיני העובדה כי הליך השיקום שעבר הנאשם איננו מושלם, וכי שירות המבחן התרשם שעל אף התהליך שעבר, עדיין מתקיימים גורמי סיכון בהתנהגותו. יחד עם זאת, ידוע כי הליך טיפולי הינו תהליך שפעמים רבות יש בו עליות ומורדות, ושיכול לארוך זמן. מה גם, שהנאשם מביע מוטיבציה, שלהתרשמותי הינה כנה ואמתית, להמשיך ולהעמיק את הטיפול, והוא אכן יעשה זאת במסגרת צו המבחן שייגזר עליו. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך ששירות המבחן, שהוא כידוע הגורם האמון על בחינת התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול, התרשם ממכלול השיקולים והמליץ בסופו של יום לבכר בעניינו את שיקולי השיקום.

33. שלישית, עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם הן בעת ביצוע העבירה והן כיום. כזכור, הנאשם ביצע את העבירה עת היה כבן 20 בלבד. כיום הנאשם בן 21 ואין חולק שהוא משתייך לקבוצת "**הבגירים צעירים**".

ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (ר' למשל לעניין זה, ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, נד(3) 685 (2000)). כמו כן, לא התעלמתי מכך כי הקשיים שעלו במסגרת תחילת הקשר של הנאשם עם שירות המבחן והערכת שירות המבחן לפיה, הלה טרם גיבש זהותו עד תום לצד דימוי וערך עצמי נמוכים יכול ועולים בקנה אחד עם גילו הצעיר.

34. כללם של דברים, שילובו של הנאשם בהליך טיפולי- שיקומי והתנהלותו התקינה מאז הסתבכותו בעבירה, מלמדים כי יש יסוד לציפיה, שהוא לא ישוב לבצע עוד עבירות, בין אם ממין אלה המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ובין אם אחרות. דרך החיים שהנאשם סיגל לעצמו מאז שוחרר מהמעצר בתיק זה, הירתמותו לטיפול חרף הקשיים, ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, מעידים כי השינוי שהלה עבר נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, וניכר כי הנאשם זנח את תפיסת עולמו העבריינית וכי כעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורמטיבי, עד שנדמה כי כיום ניצב בפניו אדם שבדרכו להיות שונה מאותו אחד שביצע את העבירה שבמוקד כתב האישום המתוקן (ר' והשוו דבריה של כב' השופטת ד' ברק ארז בפסקה 15 בע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (01.04.2014)).

35. ויוער, כי גם אם לפי הערכת שירות המבחן המסוכנות הנשקפת מן הנאשם לא אוינה לחלוטין, הרי שלדידי כך יהיה לאחר שהנאשם ימשיך ויעמיק את הטיפול במסגרת צו המבחן שייגזר עליו. גם העובדה שהנאשם הודה בשלב הטיעונים לעונש במיוחס לו, קיבל אחריות מלאה על מעשיו, והתחרט עליהם מלמדת גם היא אודות כך שהנאשם הפנים כדבעי את החומרה והפסול שבמעשיו. מדבריו של הנאשם בבית המשפט התרשמתי ממנו באופן בלתי אמצעי, וניכר שהוא מצטער על מעשיו ומקבל עליהם אחריות מלאה, מה שבתורו מלמד כי קיים יסוד להניח כי הוא לא ישוב להסתבך בפלילים. והרי שאם לא די בכך, להתרשמתי (העולה בקנה אחד עם הערכת שירות המבחן) - ההליכים המשפטיים יצרו השפעה מרתיעה ומצבת גבולות עבירו.
36. עוד יצוין, כי לא התעלמתי מהמלצתו העונשית של שירות המבחן אולם כידוע, המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, וברי כי בית המשפט, האמון על שקילת אינטרסים רחבים מאלה ששוקל השירות, איננו מחויב לה. כאמור, באיזון בין מכלול השיקולים, והגם שיהיה בשיקול השיקום כדי להביא לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, מצאתי להשית על הנאשם היקף שעות של"צ גבוה מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן.
37. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם, הנקי מסמים והמצוי בעיצומו של הליך שיקומי, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבענישה, הרי שבית המשפט ישית על הנאשם קנס, אולם לצד חומרת העבירה, בקביעת גובהו יילקחו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיוביים של הנאשם.
38. טרם חתימת גזר הדין, אציין כי אכן ידוע הכלל לפיו בעבירות סמים נסוגים האינטרס של הנאשם ונסיבותיו האישיות מפני האינטרס הציבורי בהשתת ענישה מחמירה על עברייני הסמים. יחד עם זאת, במצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב להליך השיקום שבעיצומו מצוי הנאשם, שבמסגרתו הוא אף נמצא נקי מסמים; לנסיבות חייו של הנאשם ובכלל זה לגילו הצעיר; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - מצאתי כאמור כי ניתן בזו הפעם להשית עליו ענישה החורגת לקולא ממתחם העונש ההולם. ויודגש מיד, התוצאה שאליה מגיע בית המשפט בתיק זה חריגה היא, ואינה משקפת את מדיניות הענישה בעבירה זו. מן הראוי שגם הנאשם ידע זאת וישמר מלשוב ולהסתבך בפלילים, שכן אם חלילה יעשה כן, סביר להניח שבית המשפט לא יגלה כלפיו סובלנות פעם נוספת.
39. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. צו של"צ בהיקף של 350 שעות.

שירות המבחן מתבקש לגבש עבור הנאשם תכנית של"צ ולהגישה לבית המשפט תוך 30 יום. לאחר קבלת התכנית, אפשרה ללא צורך בקיום דיון נוסף.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו השל"צ וצו המבחן וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן הזה.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ג. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, מסוג עוון.

ה. קנס בסך 7,500 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

עמוד 6

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה הקיימת בתיק זה.

ככל שיוברר כי לא קיימת הפקדה בתיק או שלא ניתן מסיבה חוקית כזו או אחרת לקזז מתוכה את הקנס שהושת או את חלקו, כי אז הקנס או יתרת הקנס ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

ו. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 15,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת בניגוד לפקודת הסמים, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.**

ככל שלא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ז. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 5 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.**

העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ות ערעור - תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, במעמד הצדדים.